

РЕШЕНИЕ

№ 17360

гр. София, 21.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 07.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **786** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по повод жалба с вх. № 1772 от 24.01.2025 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № УРИ 228000-40265 от 31.12.2024 г. по описа на 04 Районно управление (РУ), Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), Министерство на вътрешните работи (МВР), подадена от Л. И. Л., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес]0 и съдебен адрес [населено място], [улица] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) по чл. 171, т. 2А, б. „б“ от ЗДвП № 228з-1279/24-4332-007317 от 18.12.2024 г., издадена от командир на отделение, група ООП, сектор ОП при 04 РУ-СДВР, с която му е наложена ПАМ „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“.
В жалбата се твърди, че заповедта е неправилна и незаконосъобразна, противоречията ѝ с материалния закон, съществено нарушение на административнопроцесуалните правила и несъобразяване с целта на закона. Излагат се доводи за нейната нищожност като издадена от некомпетентен орган, тъй като служителят, който я е подписал не попада сред лицата, определени в чл. 172 ЗДвП. Излагат се подробни доводи относно начина на извършената проверка на оспорвания, както и че същият е на медикаментозно лечение във връзка с претърпяна от него автомобилна катастрофа преди години и затруднено движение на леви тазобедрена става, коленна става и глезен и пр. Във връзка със заболяванията на жалбоподателя същият посочва, че от 2010 г. приема медикаменти, които са му изписвани от лекар и ги получава посредством „Жълта рецепта“. В хода на съдебното производство, жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. К., който поддържа жалбата, предлага да се отмени обжалваната заповед и

претендира сторените съдебно – деловодни разноски в размер на 1000,00 лв. адвокатско възнаграждение и 10,00 лв. – държавна такса.

Ответникът – командир на отделение, група ООП, сектор „ОП“ при 04 РУ - СДВР, редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. С., който оспорва жалбата и предлага да не се уважава. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, търсено от оспорващия.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство, е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), серия ГА, № 3376111 от 18.12.2024 г., от В. Е. Е., на длъжност „командир на отделение“ при 04 РУ-СДВР, с който е установено, че Л. И. Л., на 18.12.2024 г., около 12, 50 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от бул. В. към бул. Прага, управлява личния си лек автомобил „М.“ Е290, рег. [рег.номер на МПС] . При извършената проверка е установено, че водачът управлява МПС след употреба на упойващи вещества и/или техните аналози. Изпробван е с техническо средство – Drug Test 5000 с фабричен номер ARMM-0038, проба номер 00304, която е отчела положителен резултат за употреба на „опиати“. Издаден е талон за медицинско изследване № 292984 до Военно медицинска академия (ВМА). С акта са иззети СУМПС и СРМПС.

Въз основа на данните в административната преписка, ответникът по делото е издал обжалваната заповед за прилагане на ПАМ на 18.12.2024 г., като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП за прилагане на тази мярка, а именно „прекратяване на регистрацията на пътното превозно средство за срок от 6 месеца“.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните документи, както и постъпилите от трети неучастващи по делото лица, съгласно разпореждания на съда.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата в подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14- дневен преклузивен срок. Изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал.1 от АПК) и на основанията, посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че е издадена от компетентен орган и отговаря на изискванията за форма и съдържание на административните актове, посочени в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и чл. 172, ал.1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 4 и т. 5, б. „а“ се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност. Компетентността на ответника, командир на отделение в група „ООР“, сектор „ОП“, за издаване на процесната заповед произтича от Заповед № 812з-1632 от 02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи и заповед № 6400 от 07.07.2023 г. на директора на СДВР. Съгласно чл. 14, ал.1 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР) охранителната дейност е дейност по опазване на обществения ред и осигуряване безопасността на движението по пътищата в Република България. В чл. 30, ал. 1 от ЗМВР са посочени контролните дейности, осъществявани от органите на МВР като в т. 5 са предвидени проверки за спазване на правилата за движение по пътищата, техническата изправност. Регистрацията на МПС, на водачите на МПС и при пътнотранспортни произшествия. Заповедта на министъра на вътрешните работи, издадена на 02.12.2021 г. и посочена като номер по – горе, в

т. 1.3. определя Областните дирекции на МВР и СДВР да осъществяват контрол по ЗДвП. Следователно СДВР е служба за контрол по смисъла на чл. 172, ал.1 ЗДвП, която може да прилага ПАМ. Тези ПАМ се прилагат от ръководителя на СДВР или от оправомощени от него длъжностни лица. Оправомощаването на длъжностните лица е извършено с цитираната заповед на директора на СДВР от 07.07.2023 г., в чиято т. 2 изрично е записано, че полицейските органи по чл. 142, ал.1, т. 1 от ЗМВР от отдел „Охранителна полиция при СДВР, секторите „Охранителна полиция“ в РУ при СДВР и отдел „СПС“ при СДВР прилагат с мотивира заповед налагането на ПАМ. От приетото по делото Удостоверение, издадено от началник отдел „Човешки ресурси“ – СДВР, се установява, че В. Е. Е. със Заповед № 513з-5289 от 22.06.2022 г. на директора на СДВР, е преназначен на длъжност командир на отделение в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „охранителна полиция“ към 04 РУ-СДВР. С оглед посочените данни обжалваната заповед е издадена от компетентен орган и наведените от процесуалния представител на жалбоподателя възражения за нейната нищожност са неоснователни.

При издаването на заповедта, с която на оспорващия е наложена ПАМ, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Според разпоредбата на чл. 172, ал.1 от ЗДвП, ПАМ по чл. 171, т.2,2а,4, т. 5, буква „а“, т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Освен това, настоящият състав на съда намира оспорената заповед за издадена в съответствие с изискванията за форма на административните актове по смисъла на чл. 59, ал.2 от АПК, предвид направеното в същата посочване на фактическите и правни основания, послужили за издаването на заповедта, както и редът за нейното оспорване.

На следващо място, според посочената като правно основание за прилагане на процесната ПАМ, разпоредба на чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП, в приложима редакция, предвижда прекратяване на регистрацията на ППС на собственик, който управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за възстановяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози.

По делото като писмени доказателства са приети писмените документи по образувано ДП № 2611/2024 г. по описа на 04 РУ – СДВР и Съдебно химико-токсикологична (токсикохимична) експертиза, рег. № И-3443 от 02.04.2025 г., изготвена във ВМА, със заключение, че от извършените изследвания на предоставените биологични проби от оспорващия, е установено присъствие на наркотично вещество от групата на опиоидите – оксидон – Списък II (Вещества с висока степен на риск, намиращи приложение в хуманната и ветеринарната медицина) на Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични към ЗКНВП и присъствие на лекарствено вещество от групата на другите аналгетици и антипиретици – парацетамол. Отбелязано отсъствие на алкохол (етанол). Допълнително е дадено заключение, че оксидон е мощен полусинтетичен опиод с висок потенциал за пристрастяване, който се използва предимно като болкоуспокояващо средство. Отпуска се само по лекарско предписание със специален режим 9жълта рецептурна бланка). А парацетамол е лекарствено вещество с аналгетично и антипиретично действие от групата на неопиоидните аналгетици, прилаган при редица симптоми като повишена температура, главоболие, болков синдром, свързан с простудни

заболявания, вирусни инфекции и др. Комбинацията от оксикодон и парацетамол се използва за облекчаване на умерена до силна краткотрайна болка.

Представените от СРП писмени документи и приетата експертиза, изготвена от ВМА се явяват нови факти от значение за делото след издаването на оспорения акт, поради което същите се преценяват от съда при спазване изискването на чл. 142, ал.2 от АПК.

Доколкото по делото не се спори по обстоятелство, че жалбоподателят е управлявал собствения си лек автомобил, когато е бил проверен. Спорният момент, към дата на издаване на обжалваната заповед, е дали Л. Л. е бил употребил упойващи вещества. С полевия тест е установена употребата на „Опиати“, а в биологичния материал, даден за изследване – е установена употребата на оксикодон и парацетамол. Описаното в заключението и цитирано по горе се потвърждава от представените от жалбоподателя и приети от съда като писмени доказателства – Експертно решение на ТЕЛК и амбулаторен лист от 16.12.2024 г., в който е вписана терапия с оксикодон, за който медикамент е издадена жълта рецепта.

Следователно приложение намира последната хипотеза, посочена в чл. 171, т. 2а, б. „б“, че при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи. Това, от своя страна, означава, че при установен положителен резултат, медицинското изследване има водещо значение, съобразно даденото заключение на експертизата, съпоставено с останалите доказателства по делото. Предвид тези данни на 18.12.2024 г., около 12,50 часа жалбоподателят не е управлявал МПС след употребата на наркотични/упойващи вещества, поради което издадена ЗППАМ е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

При този изход на спора, следва да се уважи като основателно направеното от жалбоподателя искане за присъждане на сторените съдебно – деловодни разноски в размер на 1010 (хиляда и десет) лева, включващи 10,00 лв. – държавна такса и 1000,00 лв. – адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 8 – ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на Л. И. Л., ЕГН [ЕГН], Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2А, б. „б“ от ЗДвП № 228з-1279/24-4332-007317 от 18.12.2024 г., издадена от командир на отделение, група ООП, сектор ОП при 04 РУ-СДВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Л. И. Л., ЕГН [ЕГН] сторените по делото съдебно – деловодни разноски в размер на 1010,00 (хиляда и десет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: